

نهمین کنگره ملی مهندسی شیمی ایران

بررسی احتمال تغییر جرم مولکولی متوسط وزنی یک نمونه پلی اکسی اتیلن در یک واکنش شیمیایی با استفاده از روش پراش نور

دانشگاه علم و صنعت ایران
۱۳۸۳ آذر، ماه ۵-۳

عبدالرحیم بزار *

استادیار و عضو هیات علمی گروه مهندسی شیمی، دانشگاه امام حسین (ع)
تهران، بزرگراه شهید بابایی، دانشگاه امام حسین(ع)، دانشکده فنی و مهندسی
abazaz@ihu.ac.ir

چکیده

در واکنش های شیمیایی روی گروه انتهایی زنجیرهای یک نمونه پلیمری، امکان تغییر جرم مولکولی متوسط وزنی محصول بدست آمده با جرم مولکولی متوسط وزنی ماده واکنش دهنده (نمونه پلیمر) بعبارت دیگر امکان تغییر درجه بسپارش و تخریب پلیمر وجود دارد. برای اینکه احتمال تغییر جرم مولکولی بررسی شود، جرم مولکولی متوسط وزنی نمونه با جرم مولکولی متوسط وزنی محصول باید مقایسه شود . برای اینکار می توان از دستگاه پراش نور استفاده کرد. در این تحقیق به بررسی امکان تغییر جرم مولکولی متوسط وزنی یک نمونه پلیمری پلی اکسی اتیلن در واکنش تبدیل دو گروه انتهایی هیدروکسیل به دو گوه آمین پرداخته شد و در نهایت با رسم منحنی زیم معلوم شد که جرم مولکولی متوسط وزنی در ضمن واکنش تبدیل دو گروه انتهایی هیدروکسیل (در دو مرحله با استفاده از معرف توسیل کلرید در مرحله اول و گاز آمونیاک در مرحله دوم) به دو گروه آمین تغییر نمی کند.

کلمات کلیدی: جرم مولکولی متوسط وزنی، نموضریب شکست، ثابت دستگاه، پراش نور، منحنی زیم

مقدمه

رابطه پایه ای برای تعیین جرم مولکولی متوسط وزنی توسط دستگاه پراش نور با توجه به تغییر درجه پلاریزاسیون مولکول ارائه شده است. قابلیت پلاریزه شدن یک مولکول به دو پارامتر، ساختار و جرم مولکولی بستگی دارد. از طرف دیگر ضریب شکست به جرم مولکولی و ساختار مولکول بستگی دارد. لورنزو و لورنزو این دو خواص را با رابطه زیر به هم ربط دادند.

$$\alpha^2 \propto I_s/I_0$$

$$\alpha \propto (n^2 - 1) / (n^2 + 2)$$

$$\alpha \propto (n^2 - n(0)) / (n^2 + 2 n(0))$$

در خلا

در حلال

که در آن α قابلیت پلاریزه شدن مولکول، I_s شدت پراش نور در محلول، I_0 شدت پراش نور در خلا، n ضریب شکست نور در محلول و $n(0)$ ضریب شکست نور در حلال خالص است. برای محلول های رقیق با بکار گیری یک سری فرضیات (۱) رابطه زیر بدست می آید:

$$I_s/I_0 \propto (dn/dc)^2$$

اینجا :-

نمودار dn/dc ضریب شکست نامیده می شود. نمودار ضریب شکست یک محلول با غلظت آن محلول بطور تجربی با استفاده از یک دستگاه رفراکتومتر دیفرانسیلی (۲) قابل اندازه گیری است. این مقدار برای بدست آمدن داده های لازم در رسم منحنی زیم، که در ادامه توضیح داده می شود، ضروری است.

روش کار

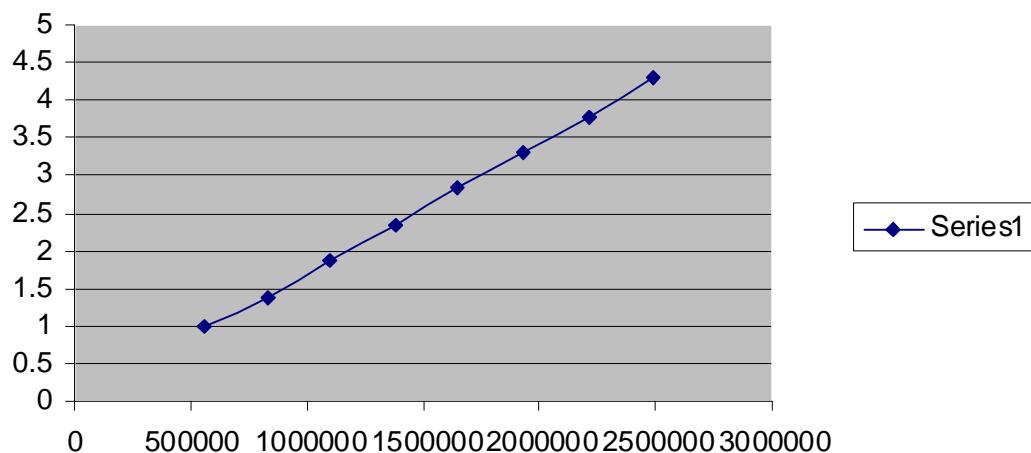
دستگاه در ابتدا با استفاده یک سری از محلول های آبی پتاسیم کلرید با غلظت بین $0/4$ g/dl - $1/8$ و ضریب تغیرات dn نسبت به d بدست شکست معلوم کالیبره می شود (۳)، ثابت دستگاه (K) با استفاده از رابطه $\Delta d = K dn$ از شبی منحنی می آید. همچنین مقدار dn برای محلول های پلیمر با غلظت معین پس از تعیین ثابت دستگاه از رابطه $\Delta d = K dn$ بدست می آید. سپس با رسم منحنی dn نسبت به dc مقدار dn/dc از شبی منحنی بدست می آید. جداول ۱ و ۲ داده های بدست آمده را نشان می دهد. همچنین داده های جدول برای تعیین ثابت دستگاه و مقدار dn/dc در دو منحنی جداگانه، شکل ۱ و شکل ۲ رسم شده اند. با این آزمایش مقدار dn/dc برای محلول نمونه پلی اکسی اتیلن $10/0$ بدست آمد.

جدول ۱ - جدول داده ها بدست آمده برای تعیین ثابت دستگاه رفراکتومتر دیفرانسیلی (K)

غلظت %	dsolv0°	dsolv180°	dsol0°	dsol180°	d D	Dn*10 ⁺⁴
1/8	5/100	4/302	7/182	2/189	4/294	249
1/6	5/100	4/302	6/932	2/456	3/777	221
1/4	5/100	4/302	6/683	2/694	3/290	193
1/2	5/100	4/302	6/450	2/923	2/828	165
1/0	5/100	4/302	6/181	3/146	2/326	128
0/8	5/100	4/302	5/955	3/397	1/857	110
0/6	5/100	4/302	5/709	3/468	1/462	83
0/4	5/100	4/302	5/556	3/876	0/991	56

$$= (dsol 10^0 - dsol 180^0) - (dsolv0^0 - dsolv180^0) d \Delta$$

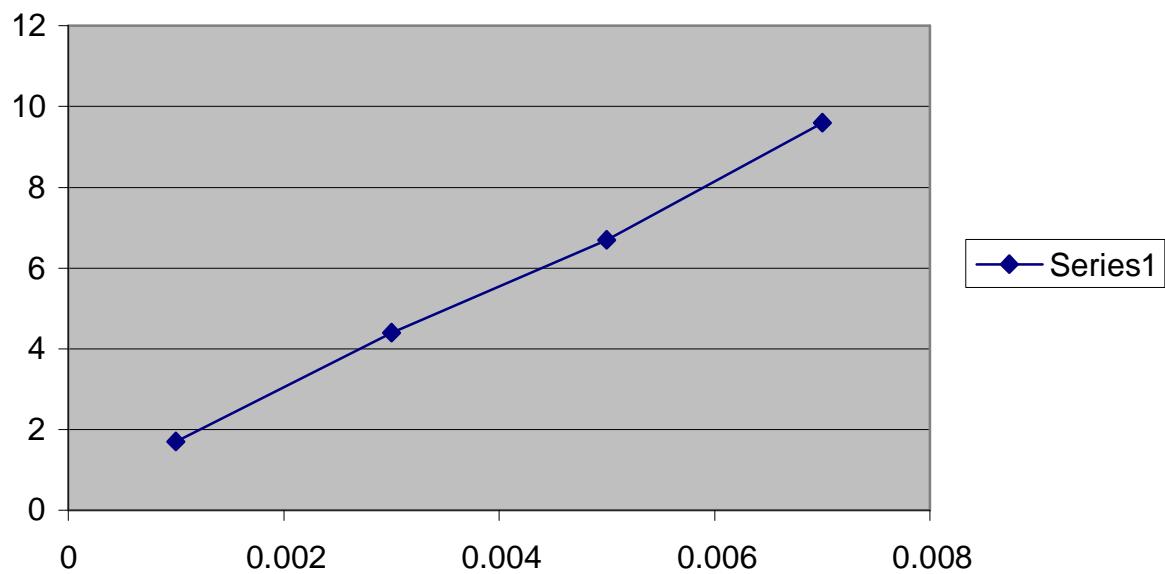
$$k = 5.78 * 10^{-3}$$

شکل ۱ - منحنی تعیین ثابت دستگاه رفراکتومتر دیفرانسیلی (K)

جدول ۲ - جدول داده ها بدست آمده برای تعیین نمو ضریب شکست با استفاده از مقدار ثابت دستگاه

غلظت %	dsolv0°	dsolv180°	dsol0°	dsol180°	d	D _n × 10 ⁴
0/007	5/001	4/302	4/117	4/251	0/167	9/6
0/500	5/001	4/302	5/095	4/280	0/116	6/7
0/003	5/001	4/302	5/074	4/296	0/075	4/4
0/001	5/001	4/302	5/050	4/320	0/030	1/7

شکل ۲ - منحنی تغیرات ضریب شکست بعنوان تابعی از غلظت محلول پلی اکسی اتیلن

منحنی زیم

روش زیم یک روش گرافیکی است که توسط آن پارامترها در معادله پراش نور را می‌توان محاسبه کرد. معادله پایه عبارت است از:

$$\frac{K \cdot CB}{I_{red}(\theta, CB)} = \frac{1}{M(\sin^2\theta/2)} + 2A_2 \cdot CB$$

که اینجا :

k (ثابت نوری) است و برابر $(dn/dc) / (NA \lambda_0^4)$ است که در آن C_B غلظت نمونه پلیمر در محلول و $I_{red}(\theta, CB)$ شدت پراش کاهش یافته نور است. NA عدد آوگادرو و A_2 دومین ضریب ویریال نامیده می‌شود. مقدار A_2 به نوع حلal بستگی دارد. در یک حلal خوب A_2 بزرگ و مثبت است، و در یک حلal ضعیف A_2 می‌تواند صفر باشد (۴). برای ساده شدن، کمیت $K \cdot CB / I_{red}(\theta, CB)$ می‌تواند با کمیت شناخته شده دیگری $K' \cdot CB / I_{corr}(\theta, CB)$ تعویض گردد.

اینجا K' و $I_{corr}(\theta, CB)$

f' به فاکتور کابن معروف است و باید با دقت محاسبه شود. در حقیقت این فاکتور یک فاکتور پلاریزاسیون است و از رابطه زیر محاسبه می‌شود.

$$f' = \frac{6+6p_m}{6-7pm}$$

$$P_m = \frac{|sol, h(90^\circ) - solv, h(90^\circ)|}{|sol, v(90^\circ) - solv, v(90^\circ)|}$$

اینجا:

حرف h اندازه گیری در جرخش 90° درجه و v در 0° درجه در دستگاه پراش نور فاکتور کابن برای پلیمرهایی با جرم مولکولی متوسط وزنی بیشتر از 10^4 برابر ۱ است و از رابطه زیر حاصل می‌شود:

معادله پراش نور در حقیقت رابطه ای است بین شدت پراش نور کاهش یافته، $I_{red}(\theta)$ ، و رفتار پلیمر است

$$I_{red}(\theta, CB) = \frac{|(\theta, CB)|}{I_0 V_0}$$

مقدار $|(\theta, CB)|$ طبق رابطه زیر تعریف می‌شود.

که اینجا:

($I(\theta)$, C_B) شدت پراش نور اندازه گیری شده محلول با غلظت C_B تحت زاویه θ است. R فاصله بین دتکتور و ظرف حاوی محلول است. V_0 حجم محلولی است که توسط دتکتور مورد کاوش قرار می‌گیرد. داده‌های بدست آمده با توجه به تغییرات $K' C_B / I_{corr}(\theta, C_B)$ با $\sin^2 \theta / 2 + k C_B / I_{corr}(\theta, C_B)$ رسم می‌شوند. با ادامه دو منحنی (حد $K' C_B / I_{corr}(\theta, C_B)$ وقتی C_B به سمت صفر می‌کند و حد $(K' C_B / I_{corr}(\theta, C_B))$ وقتی θ به سمت صفر می‌کند) تا جا هیکه هر دو روی محور Y هم‌دیگر را قطع کنند، مقدار $1/Mw$ بدست می‌آید و از آنجا Mw محاسبه می‌شود. مقدار k یک ثابت اختیاری است و برای تنظیم دقیق نقاط در فضا مورد نظر قرار گرفته می‌شود. در رسم منحنی زیم عوامل زیادی مانع ارتباط دقیق نقاط در عبارتند از:

- خطای در کالیبره شدن دستگاه، زیرا شدت مطلق پراش نور استانداردها بطور دقیق معلوم نیست.
- خطای در ادامه خطوط رسم شده به سمت سیستمی که از هر گونه نمونه عاری است.
- کوچکترین زوایای مورد بررسی در دستگاه پراش نور ۲۰ تا ۳۰ درجه است حال اینکه ما منحنی را تا زاویه صفر درجه ادامه داده تا محور Y را قطع کند.
- تجمع ماکرو مولکول ها خود تاثیر به سزایی روی پراش نور و در نتیجه مقدار جرم مولکولی وزنی دارد و جرم مولکولی متوسط وزنی را بیش از مقدار واقعی نشان می‌دهد.

دستگاه

دستگاهی که در این پروژه بکار گرفته شده است دستگاه پراش سوفیکا (۶) بود. منبع نوری لامپ جیوه با فشار قوی، ۵۰۰ وات، از نوع لامپ اسپکتروسکوپی 57300ZB/00 ساخته شده در چین است. این منبع نوری در ضمن استفاده با آب سرد تحت فشار 2 Kg/Cm^3 با دبی ۴ لیتر در دقیقه سرد می‌شود. لامپ جیوه یک دسته پرتو نوری تولید می‌کند که ابتدا از دو فیلتر نوری عبور داده می‌شود. پس از عبور نور، دو پرتو نور منوکرومیک پلاریزه شده با طول موج های ۴۳۶ nm و ۵۴۶ nm تولید می‌شود نور از یک ظرف شیشه‌ای که حاوی یک ترکیب آلی مایع مانند بنزن با ضریب شکست $1/5$ و عاری از گرد و غبار است عبور داده می‌شود. ظرف دارای یک محور چرخشی است که زوایای مشاهده (30° , $37/5^\circ$, 45° , 60° , 75° , 90° , 105° , 120° , 135° , $142/5^\circ$, 150°) را با بکار گیری یک موتور جرخش فراهم می‌سازد. در وسط محور چرخشی یک سوراخ است تا نور پراش یافته از آن عبور کند. دمای مایع در درون ظرف بوسیله یک واحد مجهرز به یک ترموموست کنترل می‌شود. یک فتو تیوب روی محور نصب شده است تا حساسیت شدت نور را تنظیم نماید. بالاخره دستگاه دارای یک وسیله اندازه گیری شدت نور با سه واحد اندازه گیری روی آن است. شدت نور با توجه به معیار اندازه گیری که بوسیله یک دکمه انتخاب می‌شود، تعیین می‌شود.

تهیه محلول

چهار سل شیشه ای انتخاب می شود و دیواره داخلی و خارجی آن ها بطور مطمئن شسته می شود. سپس هر سل با آب مقطری که دو بار تقطیر شده است، پر می شود. شدت نور عبور یافته در ابتدای اندازه گیری نور پراش مورد آزمایش قرار می گیرد. این مقدار باید بین $1/5 - 2/5$ با توجه به شرایط انتخابی باشد. غلظت های مورد نظر از نمونه پلیمر مورد نظر طوری ساخته می شوند که آخرین غلظت یک چهارم اولین غلظت باشد. بنابراین جهار محلول با نسبت یک، نصف، ثلث و ربع غلظت اولیه ساخته می شود. و سل ها با این محلول ها تا ارتفاع معینی پر می شوند. سپس برای حل شدن کامل ماده پلیمری به مدت ۲۰ دقیقه کنار گذاشته می شوند. سپس سل ها به مدت یک دقیقه توسط یک لرزاننده ای تکان داده می شوند. سل ها را به مدت جند دقیقه در کناری گذاشته تا حباب های هوای درون آن ها خارج شوند. سپس هر سل به نوبت در درون دستگاه قرار داده می شود. نور با طول موج معین از درون محلول موجود در سل عبور داده می شود. شدت نور پراش یافته هر محلول در زوایای مشخص اندازه گیری می شود. داده های حاصل (عنوان نمونه جدول ۳) برای رسم منحنی زیم بکار گرفته شدند. با توجه به منحنی زیم، جرم مولکولی وزنی متوسط حدودا دالتون 1660000 محاسبه شد.

جدول ۳- داده های پراش نور محلول نمونه پلی اکسی اتیلن با استفاده از دستگاه پراش نور

	$37/5^{\circ}$	45°	60°	75°	90°	105°	120°	135°
$C/Icorr *10^3$ $\varphi_C = 0.005$	۰/۳۵	۰/۳۱	۰/۳۲	۰/۳۳	۰/۳۳	۰/۳۴	۰/۳۶	۰/۳۸
$sin^2 \phi/2 + 100 CB$	۰/۶۰	۰/۶۵	۰/۷۵	۰/۸۷	۱/۰۰	۱/۱۳	۱/۲۵	۱/۳۵
$C/Icorr *10^3$ $\varphi_C = 0.003$	۰/۲۰	۰/۲۲	۰/۲۳	۰/۲۴	۰/۲۴	۰/۲۵	۰/۲۵	۰/۲۷
$sin^2 \phi/2 + 100 CB$	۰/۴۱	۰/۴۵	۰/۵۵	۰/۶۷	۰/۸۰	۰/۹۳	۱/۰۵	۱/۱۶
$C/Icorr *10^3$ $\varphi_C = 0.0014$	۰/۱۴	۰/۱۴	۰/۱۵	۰/۱۵	۰/۱۷	۰/۱۷	۰/۱۸	۰/۲۰
$sin^2 \phi/2 + 100 CB$	۰/۲۴	۰/۲۸	۰/۳۹	۰/۵۲	۰/۶۴	۰/۷۷	۰/۸۹	۰/۹۹
$sin^2 \phi/2$ $CB = 0$	۰/۱۰	۰/۱۵	۰/۲۵	۰/۳۷	۰/۵۰	۰/۶۳	۰/۷۵	۰/۸۵
φ (g/ml)								

بحث و نتیجه گیری

در این تحقیق به بررسی امکان تغییر جرم مولکولی یک نمونه پلیمری پلی اکسی اتیلن در واکنش تبدیل دو گروه انتهایی هیدروکسیل به دو گوه آمین پرداخته شد. برای اینکار ابتدا ثابت دستگاه نمو ضربی شکست تعیین شد و سپس به اندازه گیری تغییرات ضربی شکست با غلظت محلول پرداخته شد و در نهایت با رسم منحنی زیم معلوم شد که جرم مولکولی متوسط وزنی در واکنش انتخابی برای تبدیل دو گروه انتهایی هیدروکسیل به دو گوه آمین، تغییر نمی کند.

منابع و مراجع

1. K. J. Mysels "Introduction to Colloid Chemistry", Interscience Publishers, p. 423 (1959).
2. Refractometer Instrument: Phenox Precision Instrument Co. Philadelphia.
3. R. C. Weast (ed.); Ph.D. CRC, Handbook of Chemistry and Physics, 66th, Raton Florida, CRC Press, D-243 (1985).
4. B.H. Zimm ; J. Chem. Phys. 15, 1093 (1948).
5. A. Bazaz; "Synthesis and Solution Properties of Hydrophobically Associating Heptadeca- amide Poly (ethylene glycol) Copolymer", Ph.D. Thesis, University of Bristol 41-53(1994).
6. Sofica Light Scattering Instrument, Photo / Gonio / Diffusometer; W. Wippler & CRM Scheibling.